

Mooiweer

Nieuwsbrief

Foto: Myrthe van der Leij

In deze *Nieuwsbrief*

Verslag Mooiweer in Raalte

Verslag Mooiweer in Terband

Archief: Mooiweer in Wijhe 2010

Het favoriete lied van...

Mooiweerman aan het woord

Mooiweerfoto van het seizoen

Mooiweer Agenda

Beste Mooiweer-genieters,

Nu is het tijd voor vrede, tijd om op te lappen, tijd voor grote stappen, het is al achtenvijftig over elf, nu is het tijd voor vrede voor een tijd schrijft Frank in Vrede. Een urgente tekst die geschreven lijkt voor de grimmige tijden waarin we nu leven. Voorzag Frank dat, toen hij het tien jaar geleden schreef? In elk geval zetten wij het onlangs op muziek en brachten de vredesboodschap voor het eerst ten gehoor - hoe toepasselijk - tijdens ons jaarlijkse kerstconcert in De Oude Synagoge van Raalte, het lichtbaken van Salland. Op de kortste dag van het jaar mochten wij er de zonnewende aanroepen. Wat een feest was het weer!

In deze wintereditie doet Bas-Jan verslag van ons concert in Raalte en van ons optreden in weer zo'n fraaie fryske tsjerke, die van Terband.

Uit het archief: De Sallandse Kamer was jarenlang een begrip en had als bruine kroeg en eetcafé een gevestigde naam in Wijhe en omstreken. Wij speelden er meermaals. In 2010 beleefde ons loflied op Salland er zijn vuurdoop.

Mooiweervolger van het eerste uur Jolande Westendorp vierde ooit haar veertigste verjaardag met Aanplak Harrie en legt uit welke dierbare herinneringen ze heeft aan het lied 'Neem me voor lief'. Tot slot vertelt Mooiweerman Janjaap over de begintijd van Aanplak Harrie, en het ontstaan van zijn vriendschap en muzikale samenwerking met Frank.

Veel leesplezier en wellicht tot ziens bij een van onze voorjaarsop-tredens in Deventer, Markelo of Nieuwleusen.

Wim, Jan, Rob, Janjaap

Mooiweer in Raalte

21 december 2025

De Oude Synagoge in Raalte: we zijn er zozegd kerstkind aan huis. Voor de derde keer op rij mochten we er in de zondag voor de kerst aantreden. Het was zonnig op deze dag van de winterzonwende. Kerst met Mooiweer.

What's in a name. En we hadden ook dit jaar een volle bak. Er kon geen rendier meer bij.

Eerlijkheid gebiedt te zeggen dat we net als in voorgaande jaren geen apart kerstprogramma in elkaar hadden gedraaid. Dit jaar dus ook geen Dingdong Merrily on High, All I Want for Christmas is You, of Rudolph the Red-Nosed Reindeer. Wel sloot een van onze nieuwe nummers naadloos aan bij het aloude decemberthema, dat ook dit jaar niet aan actualiteit had ingeboet: 'Vrede'. En natuurlijk mocht het ingetogen 'Eenzame planeet' niet ontbreken.

Vooruitlopend op Oud en Nieuw vierden we enerzijds het feest der herkenning - 'De zoons van', 'Mijn geluk' - en presenteerden we anderzijds nieuwe klassiekers als 'Dat iedereen me altijd aardig vindt', 'De ballade van het cliché', 'Bespreekgevalblues' en het relaxte pinguïnlied 'Beetje zwijgen'. Zoals Janjaap opmerkte heeft Mooiweer wat met dieren. En met Station Dieren. Met 'De zwarte hond en Erik-Jan' had Frank een tekst afgeleverd die afweek van het hem bekende register, een nummer dat ons inmiddels na aan het hart is komen te liggen.

Als afsluiter van deze gezellige middag verrijkte Gusta ieder van ons als een

wijze uit het oosten met een pot stroop van appels uit haar eigen appelboomgaard. Met Raalte de kerst in en het jaar uit: het is een dierbare traditie geworden.

Bas-Jan

Mooiweer in Terband

Zondag 18 januari 2026.

Mooiweer en mist in Terband

Je merkt het meteen wanneer je er binnenkomt. In dit kerkje in Terband ligt geschiedenis. Letterlijk. Om onze spullen neer te zetten, stapten we over de graven van Martinus van Bouricius en de weledelgeborene vrouwe Romelia Margaretha Lycklama à Nieholt. Friese adel. Geslachten van grietmannen. Ja, zoek dat maar eens op.

Gerda, Minke en Klaas - drie van de zeven vrijwilligers die dit theaterkerkje runden - vertelden ons dat de inrichting van het monumentale kerkje aan strakke regels gebonden was. Er mocht nog geen gordijn worden opgehangen. Daardoor kon je die eeuwenoude kerkgalm nog horen, als je goed luisterde. Ook dat is geschiedenis.

Onder ons publiek - zo'n dertig paar oortjes - zaten behoorlijk veel nieuwhoorders, voor wie het de eerste keer Mooiweer was. Altijd weer

een uitdaging om zieltjes te winnen. We deden ons best.

We begonnen met de wens dat iedereen ons aardig zou vinden, we sloten af met de geschiedenis van het hoi-meisje, en tussendoor kwam onze roep om vrede voorbij, we voerden Erik-Jan en zijn zwarte hond op, en deden bij herhaling een poging tot het lanceren van een meezinger.

En na het zingen gingen we de kerk uit. We namen afscheid van Gerda, Minke en Klaas, brachten een laatste groet aan Martinus en Romelia, en gingen zozegd weer de mist in.

Alde Fryske Tsjerken. Zesenvijftig theaterkerken. We hebben er nu drie bezocht. En je snapt: we zijn benieuwd naar die drieënvijftig andere. Of het ervan komt? De tijd zal het leren.

Bas-Jan

Mooiweer Archief

Sinds 6 november 2005 legt Bas-Jan, zonder uitzondering, elk optreden van Aanplak Harrie/Mooiweer vast in een verslag. In deze rubriek putten we uit ons rijke archief en blikken we terug op een optreden uit het verleden.

21 maart 2010 AH in Wijhe

Natuurlijk pas je je setlist soms aan. Speel je bijvoorbeeld bij de theeschenkerij in Park Eekhout in Zwolle, dan haal je Burgemeester Mooiweer erbij, vier je koninginndag op het Assendorperplein, en huilt het hart bij het idee Zwolle te moeten verlaten. En als je in Arnhem en omstreken speelt, mag Station Dieren natuurlijk niet ontbreken. Maar nog nooit kwam een lied beter tot zijn recht dan in Wijhe. De Sallandse Kamer: een prachtige naam voor een sinds jaar en dag in Wijhe gevestigd etablissement, een kroeg in de kroegste zin van het woord, gastvrij (lees: koffie met krentenwegge) gerund door Martin en consorten. We speelden in de achterafkamer, misschien wel de echte Sallandse Kamer. Janjaap en Wim kenden het nog uit hun vorige leven, toen ze met de andere bandleden van The Coonies de wereld bestormden en oefenden in het schuurtje achter het pand. Martin had de namen Janjaap en Wim zowaar nog paraat. Those were the days, my friend. Onvergetelijk. Voor Martin speelden

we tijdens de soundcheck de primeur van de dag: Salland, wat op zich natuurlijk al toepasselijk was. En ook IJsseldijk viel in Wijhe op z'n plaats. Maar waar ik eigenlijk naartoe wil, is Uiteindelijk. 'Daar aan die houten tafel, daar is het ooit ontstaan.' 'Ze zouden van ons horen, geen ontkomen aan.' Meer dan ooit zong Janjaap het alsof hij de tekst zelf bedacht had. Het nummer viel na drie jaar eindelijk op z'n plaats.

Het welkomscmité bestond uit een bont gezelschap toehoorders, jong en oud, van vrienden uit Kampen tot familie uit Fortmond, van Arnoud (o.a. etaleur en tourmanager) tot Lucienne (die een vrije dag had en haar videocamera deze keer thuis

had gelaten), van Klaas (was-ie op z'n skeelers gekomen?) tot stripper Dick, van Nina (met mooie zonnebril) tot haar moeder (met dezelfde mooie zonnebril), van Frank (de Ernst van Altena van AH) tot Gerald (zie de foto's). We speelden voor de verandering weer eens versterkt. Dat was misschien even wennen (o.a. voor ons), maar toch ook niet verkeerd. Het is een heel gesleep en gesjouw, maar dan heb je ook wat. Goed geluid, hoorden we, van anderen. Zelf horen we dat namelijk niet altijd even goed. En dat heeft dan voor de verandering eens niets met leeftijd te maken.

Gezelligheid kent in de Sallandse Kamer geen tijd, en na twee volle sets vonden we en zij het wel weer mooi geweest. De kop van Salland was eraf. En Uiteindelijk was op z'n plaats gevallen. Na een korte afterparty in Fortmond konden we Salland tevreden verlaten, behalve Janjaap natuurlijk, want die is er van de zomer neergestreken om er voorlopig niet meer weg te gaan. Koffie met krentenwegge. Van die dingen, ja. Van die dingen.

Foto: Gerald Batterink

Het favoriete lied van

Jolande Westendorp

Gevraagd worden om iets te schrijven over mijn favoriete Aanplak Harrie/Mooiweer liedje ...pff een onmogelijke opgave.

Die ik dan ook de lange donkere decembermaand voor mij uit heb geschoven.

En dan op een donkere zondagmiddag, met uiteindelijk een beetje zon, met Yvonne en kinderen naar de Oude Synagoge in Raalte. Om daar een heel fijne middag te hebben met de muziek waar wij alle vier en nu alle vijf zo van houden.

Tja en dan wordt de keuze niet makkelijker. Muziek met herinneringen, van de concerten waar wij bij waren, met ouders in Zutphen, op de boerderij in Kievitshaar, met de zon op ons gezicht in de Nooterhof, met t-shirts voor de kinderen en op mijn 40ste verjaardag in een Apeldoorns Bos.

Toch denk ik dat mijn twee lievelingsliedjes te vinden zijn op Uiteindelijk - het album uit 2006. Het album dat ik heel vaak heb gekocht en cadeau gegeven omdat ik vond en vind dat meer mensen deze muziek en deze teksten mogen horen.

2006 - Zittend in de zon in een Apeldoorns Bos - omringd door lieve mensen - om mijn 40ste verjaardag te vieren. Een optreden van

Aanplak Harrie in het bos. Niet iedereen had de rust om te zitten en te luisteren. Het kampvuur was ook aantrekkelijk. Maar de bankjes, de kinderen ervoor, en jullie muziek. Het was prachtig en Neem mij voor lief zo ontzettend raak. Een liedje waarvan

ik 20 jaar later nog steeds ontroerd raak. En me laat meezingen. Het tempo, de samenzang en vooral de tekst. Nee, ik ben niet die prachtige brief, die stoere cowboy, die prins op het witte paard. Nee ik ben wie ik ben, dus neem mij voor lief. Een stoer lied, een eigengereid lied, een lied om jezelf bij te zijn. En op dat moment, in voorjaar 2006, tijdens die verjaardag ook een lied om mij geliefd te voelen. Met de mensen om me heen, het optreden van Aanplak Harrie en de liefste kinderen in hun Aanplak Harrie T-shirts op de bosgrond. En die liefde, dat gevoel, dat stoere, dat

'Neem mij voor Lief' voel ik nog iedere keer als ik dit lied opzet in de auto, op de fiets en ergens onderweg. En het liefst zing ik mee. Uit volle borst. Met herinneringen, een lach en een traan.

klik om te luisteren

Wil je ook een keer een Mooiweer-lied inbrengen voor deze rubriek? Laat het ons weten: mooiweerdeband@gmail.com

Mooiweerman aan het woord

Uit 'Fietser op de stoep' 2024

Ergens in 1999 kruisten onze wegen. Frank was voor de liefde naar Zwolle verhuisd en kwam werken bij het Deltion College, waar we collega's werden. Het voormalige Wavin-gebouw aan de Händellaan in Holtenbroek werd door het ROC gehuurd en ingericht voor het onderwijs aan jonge asielzoekers. Frank en ik maakten deel uit van het docententeam. We vonden elkaar al snel in de passie voor de doelgroep en deelden de visie op het (taal)onderwijs voor deze studenten. We raakten aan de praat, zochten elkaar buiten het werk vaak op en leerden elkaar beter kennen. Het klikte. Een bijzondere bijkomstigheid was dat we ongemerkt een verleden deelden waar we pas na maanden achter kwamen. Mijn moeder vertelde me dat een goede kennis van haar ook een zoon had die bij het Deltion College werkte. Die goede kennis bleek Franks moeder te zijn. Onze vaders waren begin jaren zestig collega's bij de Raad van Kinderbescherming in Zutphen. En net als wij, spraken zij buiten het werk af en toe af. Frank was een peuter, ik was nog niet geboren. Janneke (mijn moeder) herinnert zich Frank nog op schoot te hebben gehad. Joop (mijn vader) weet nog dat hij bij de Schaafsma's voetbal ging kijken, want in die tijd had nog niet iedereen televisie. Deze gedeelde geschiedenis droeg bij aan een gevoel van verbondenheid en gaf onze vriendschap en muzikale samenwerking

iets bijzonders. Alsof het zo had moeten zijn. Franks vader Piet overleed in 1998. Moeder Bets is de afgelopen zomer overleden op zevenennegentigjarige leeftijd. Tot 2018 woonde zij nog altijd in het huis waar Frank geboren werd en opgroeide. Des te bijzonderder was het dat wij in 2016 met de band in de woonkamer van Bets speelden voor onze ouders, familie en andere genodigden, de huiskamer waar onze ouders meer dan vijftig jaar geleden met elkaar een borrel dronken en voetbal keken. Een speciaal moment en de cirkel leek rond. Mijn vader en moeder zijn inmiddels op hoge leeftijd. In meer of mindere mate onderhouden onze ouders door de jaren het contact met elkaar.

Ergens in 2000 vroeg Frank me of ik niet eens een Nederlandstalig lied wilde maken en bracht een stapeltje teksten mee naar het werk. Toen ik ze las was ik onder de indruk. De schoonheid, de eigenheid, het grote gevoel voor taal, de originaliteit en de vindingrijkheid. Het was er allemaal. Vrijblijvend ging ik aan de slag met 'Hennie niet'. Een grappige tekst over Hennie Vrienten die in mijn ogen muzikaal in een Doe Maar-jasje zou passen. Frank was enthousiast. Ons eerste liedje was een feit en al snel volgden er meer. Wims en mijn bandje The Coonies liep na het uitbrengen van een cd in 2001 op z'n laatste benen en

een voortzetting met Nederlandstalig werk en teksten van Frank leek een logisch vervolg. Wim en ik haalden bassist Jeroen van Halem aan boord waarna we vrij snel als kersverse Nederpopband ons debuut maakte onder de inspiratieloze naam 'Trio Jeroen, Wim en Janjaap'. In het Vrijvaltheater van poppodium Hedon hielden we onze vuurdoop en speelden we een korte set met liedjes als Hennie niet, Rode haren, Blessureleed, Blij en Gaan we de stad nog in. Stevig uitgevoerd met drums, bas en elektrische gitaar. Er werd aandachtig geluisterd en na afloop ontvingen we veel mooie reacties. Door Franks productiviteit en tekstenarchief groeide ons repertoire snel. Het trio werd een kwartet en omgedoopt tot Aanplak Harrie nadat we versterking hadden gekregen in de persoon van toetsenist/gitarist Hans Doeleman. In 2002 namen we twaalf liedjes op voor een debuutalbum. In theater Odeon aan de Blijmarkt in Zwolle presenteerden we op 7 december onze cd voor familie, vrienden en kennissen. Er volgden optredens in Zwolle, Leeuwarden, Groningen en Amsterdam. We kregen airplay op radio 2 in programma's als Andermans Veren, VARA's Uitgelicht en TROS muziekcafé. Onze bandnaam was gevestigd. Ze zouden van ons horen! Geen ont-komen aan.

Janjaap

Aanplak Harrie, cd-presentatie 7 december 2002, Odeon Zwolle. Vlnr. Hans Doeleman, Wim Katerberg, Janjaap de Vries, Jeroen van Halem

Boven: Janjaap en Frank
Onder: Frank met vrienden en familie na afloop van de cd-presentatie in Odeon, 2002

Mooiweerfoto van het seizoen

Videostill, opname studio The Swinging Zmirnov Hall, Wijhe 2025

Mooiweer Agenda

Er kunnen voor het seizoen '26-'27 nog optredens bijkomen. Onze website vermeldt altijd de meest actuele speellijst inclusief locatie en aanvangstijden.

18 januari
Terbantster Tsjerke Terband (Fr.)

22 februari 2026
Theater Fazant Deventer

19 april 2026
Muziek op de Welle Markelo

28 juni 2026
Muziek in de Tuin Dalfsen

5 juli 2026
Dé Huiskamer Nieuw Amsterdam

THEATER FAZANT
presenteert
Mooiweer
Nederlandstalige luisterpop

zondag 22 februari, aanvang 15:00 uur, entree €12,50
reserveren www.theaterfazant.nl/programma/
Smedenstraat 254-256, 7411 RC Deventer

www.mooiweerdeband.nl

Correspondentie, aan- of afmelden nieuwsbrief: mooiweerdeband@gmail.com

Mooiweer is een akoestische formatie die Nederlandstalige luisterliedjes uit eigen keuken ten gehore brengt. Weemoedige bespiegelingen, breekbare miniatuurtjes en mild-humoristische verhandelingen worden afgewisseld met vlotte deuntjes, glimlachopwekkende statements en taalgevoelige versjes. Frank Schaafsma (liedteksten), Janjaap de Vries (muziek, gitaar, piano leadzang), Wim Katerberg (drum, zang), Jan Mellema ((contra)bas, zang), Rob Neeleman (gitaar, dobro, zang).